

บ้านแห่งความสุขริมทะเล

เรื่อง/ภาพ

สุมา พรหมรักดี

คำนำ

หนังสือนิทานเรื่อง บ้านแห่งความสุขริมทะเล เป็นหนังสือนิทานส่งเสริมรักการอ่านของนักเรียน ซึ่งเป็นนิทานที่จะนำนักเรียนสู่โลกแห่งจินตนาการ สนุกไป กับเรื่องราว ของครอบครัวหนึ่ง เรื่องราวนี้สร้างสรรค์ขึ้นโดยใช้ คำควบกล้ำไม่แท้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีจุดมุ่งหมายเพื่อทำให้นักเรียนได้เพลิดเพลินไปกับเรื่องเล่าที่อบอุ่นและน่ารัก พร้อมกับได้ทบทวนและทำความเข้าใจคำควบกล้ำไม่แท้เหล่านี้ให้มากยิ่งขึ้น

หวังว่าหนังสือนิทานเล่มนี้จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียน รักการอ่าน และได้พัฒนาทักษะภาษาไทย

สุมา พรหมภักดี

เช้าวันหยุด ครอบครัวของนูวา, โซเฟีย, และมีนา กำลังเดินทางไปที่ทะเล ทุกคนแต่งกายชุดมาลายูสีสดใส คุณพ่อฮาดีมขับรถอย่างใจเย็น ผ่านถนนที่มีบรรยากาศสดชื่น ป่าเขียวขจี อากาศโปร่งโปร่ง ส่วนคุณแม่บีเยะร้องเพลงคลอไปกับมีนา นูวามองออกไปนอกหน้าต่าง เห็นบ้านเรือนที่ดูไม่ทรุดโทรม แม้จะเก่า และรู้สึกตื่นเต้นกับหาดทรายที่กำลังจะไปถึง จริง ๆ แล้ว การได้ไปเที่ยวด้วยกันก็ทำให้ทุกคนไม่เศร้านะ ทุกคนสุขใจ

ระหว่างทาง คุณพ่อฮาดีมเล่าเรื่องของปู่ทวดที่เป็นเศรษฐีผู้
ใจบุญ ปู่มีทรัพย์สินมากมาย แต่ของที่หายไปคือสร้อยคอ
โบราณที่ปู่รักมาก “ปู่เชื่อว่า สร้อยคอนี้มีพลังที่ทำให้คนที่สวม
ใส่ไม่โศกเศร้า” คุณพ่อเล่า โช้เพียงฟังอย่างตั้งใจและ
จินตนาการถึงรูปทวดทรงที่สวยงามของสร้อยคอ

เมื่อมาถึงทะเล เด็ก ๆ ก็รีบวิ่งลงไปบนหาดทรายสีขาว นูวาเงย
หน้ามองเห็นนกอินทรีตัวใหญ่บินโฉบอยู่เหนือผิวน้ำ มีนาเริ่ม
ร้องเพลงอย่างมีความสุข จริง ๆ แล้ว ทะเลที่สวยงามทำให้
ความเศร้าหายไปได้ในพริบตา คุณแม่ปียะรีบหยิบกล้องมา
ถ่ายภาพความสุขของทุกคนเมื่อมาถึงทะเล เด็ก ๆ ก็รีบวิ่งลง
ไปบนหาดทรายสีขาว นูวาเงยหน้ามองเห็นนกอินทรีตัวใหญ่
บินโฉบอยู่เหนือผิวน้ำ มีนาเริ่มร้องเพลงอย่างมีความสุข จริง
 ๆ แล้ว ทะเลที่สวยงามทำให้ความเศร้าหายไปได้ในพริบตา
คุณแม่ปียะรีบหยิบกล้องมาถ่ายภาพความสุขของทุกคน

เด็ก ๆ ตัดสินใจสร้างปราสาททรายที่ใหญ่ที่สุด นูวารับหน้าที่
ขนทราย โสเฟียเป็นคนออกแบบรูปทรงของปราสาทให้
ดูสง่างาม มีนาช่วยตกแต่งด้วยเปลือกหอยและก้อนกรวด
หลากสี การได้ลงมือสร้างสิ่งต่าง ๆ ด้วยกันทำให้พวกเขาารู้สึก
เหมือนได้ทรัพย์สินที่มีค่าที่สุด คือความสุขจากความสามัคคี

ขณะที่หนูากำลังขุดทรายเพื่อทำฐานรากของปราสาท เขาก็ไปเจอวัตถุบางอย่างที่เป็นโลหะ เมื่อเปิดทรายออกก็พบว่าเป็นสร้อยคอทองเหลืองเส้นหนึ่ง สร้อยคอนี้มีรูปการวดทรงคล้ายที่พ่อเคยเล่า จริง ๆ แล้ว มันอาจจะเป็นสร้อยคอของปู่เศรษฐีที่หายไปได้

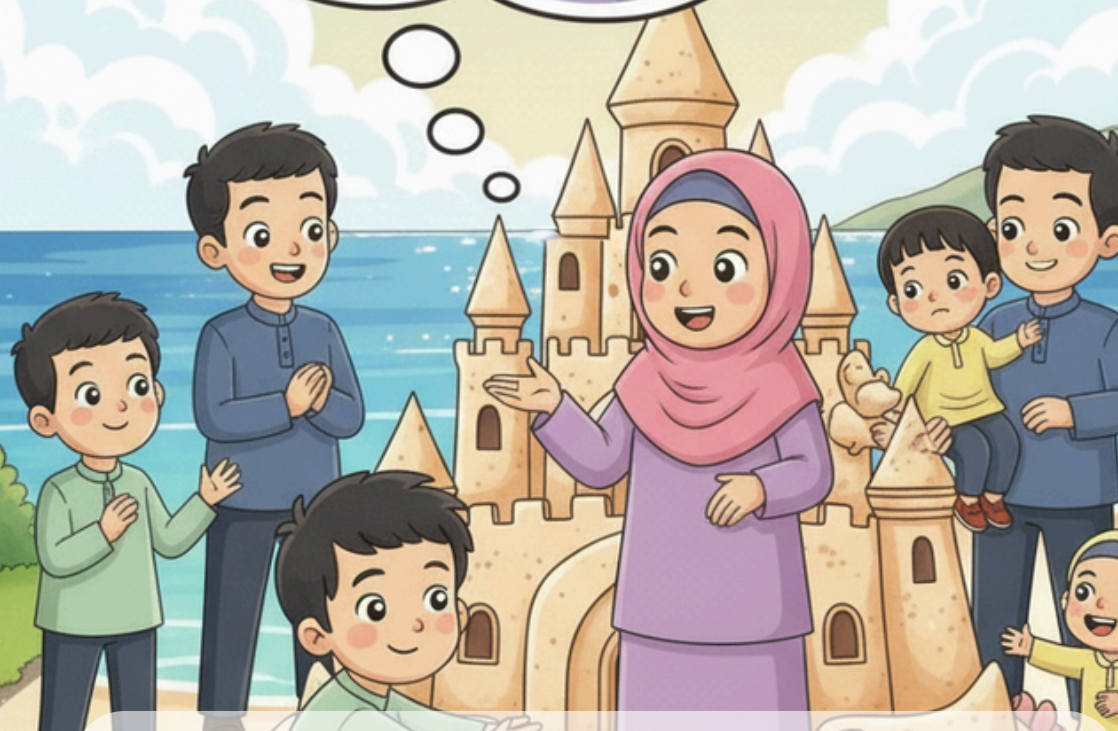

มีนาลองสวมสร้อยคอนั้น โขเฟียลองทำหน้าที่โศกเศร้า แต่
ทันใดนั้น มีนาก็หัวเราะออกมาอย่างกะทันหันและเต้นรำไป
รอบ ๆ ปราสาททราย ทุกคนพากันหัวเราะตาม นูวารู้สึกทึ่งและ
บอกว่า “มันมีพลังวิเศษที่ทำให้เราไม่เศร้าได้จริง ๆ!”

คุณพ่อฮาติมตรวจดูสร้อยคอแล้วยืนยันว่าเป็นของปู่เศรษฐี
จริง ตามที่คาดไว้ ท่านอธิบายว่า ทรัพย์สินที่มีค่าที่สุดของปู่คือ
จิตใจที่ดีงาม สร้อยคอนี้เป็นสัญลักษณ์ที่เตือนใจว่าการ
ทำความดีจะช่วยขับไล่ความโศกเศร้าได้

คุณแม่ปี๊ยะเสริมว่า ปู่เศรษฐีใช้ทรัพย์สินของท่านช่วยเหลือ
ชาวประมงที่บ้านทรุดโทรมให้กลับมามีที่พักที่ดี และช่วยคนที่
โศกเศร้าให้กลับมามีรอยยิ้ม สร้อยคอจึงเป็นเครื่องเตือนใจถึง
ความสำคัญของการแบ่งปัน

เด็ก ๆ ตัดสินใจว่าจะไม่พึ่งพาสร้อยคออีกแล้ว พวกเขาจะสร้าง
ความสุขด้วยตัวเอง นูวาจะช่วยให้คุณพ่อซ่อมแซมสิ่งของที่อาจ
จะทรุดโทรมในบ้าน โสเฟียจะปลูกดอกไม้ให้สวยงามสดใส
บรรยากาศสดชื่น และมีนาจะร้องเพลงให้กำลังใจทุกคน พวกเขา
จะใช้ความดีสร้างรอยยิ้ม และจะไม่เคঁราเพราะมีกันและกัน

ก่อนกลับบ้าน ครอบครัวเดินเล่นริมหาดทรายอีกครั้ง พวกเขา
รู้สึกอึดอัดกับความสุขที่แท้จริง นกอินทรีตัวเดิมบินวนเหนือ
พวกเขาเป็นสัญลักษณ์ของความหวัง สร้อยคอผูกเก็บไว้เป็น
มรดกเตือนใจถึงปู่เศรษฐี ทุกคนรู้แล้วว่า ทรัพย์สินที่ยิ่งใหญ่
ที่สุดคือความรักและความสุขในครอบครัว ที่จะไม่มีวันโศก
เศร้าหรือทรุดโทรมไปเลย

คำศัพท์

เส้ร้้า ทราย ังริง
สร้้าง ันทรี เศรษฐี
สร้อยคอ โศกเส้ร้้า ทุดโธรม
ทรพย์สิน ทรวดทรง

โรงเรียนบ้านปะลุกา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต ๒